

РЕШЕНИЕ

№ 5712

гр. София, 12.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 28.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **1727** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 и следващите от КСО, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на З. Г. Т., ЕГН: [ЕГН] с адрес: [населено място], бул. А. И. Ест. Г. , №26, ет. 3, ап. 8 чрез адв. Р. срещу решение № 2153-21-12/20,01,2021 год на Директора на ТП на НОИ-С. град, с което е отхвърлена жалбата ѝ против разпореждане № 560827/210/30.09.2016 г на ръководителя на ПО, с което е отказано отпускането на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст. В жалбата се сочи, че оспореният акт е издаден в противоречие с материалния закон.

При проведеното по делото открито заседание оспорващият не се явява. Процесуалният ѝ представител - адв. Р. моли съда да уважи жалбата по съображенията, изложени в нея.

Ответникът по жалбата, в лицето на Директора на ТП на НОИ-К. чрез представител по пълномощие – юрк. М. оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен Съд С. – град, III отделение, 13 състав, след като взе предвид наведените от страните доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

От административната преписка се установява, че със заявление от 17.12.2015 г З. Т. е заявила искане да ѝ бъде отпусната пенсия за ОСВ при условията на § 4 от ПЗР на

КСО.В документите ,които Т. представила към заявлението си същата е поискала осигурителният ѝ стаж за периода 01.03.1987г – 01.03.1990г да бъде ползван за изчисляване размера на пенсията,като осигурителният стаж и доходът за този период са удостоверени с УП-30№ 54-3/07.02.1997г ,издадено от ДФ Строймашининженеринг- СМИ Строймашремонт,удостоверение № УП-2№ 54-2/07.02.1997г ,издадени от ДФ С.-СМИ Строймашремонт и трудова книжка № 949/01.05.1975г от Ж.-Г. Д..Обстоятелство,че документите изглеждали нередовни от външна страна,а също така и многобройните заявления в периода 2014-2015г от други лица за отпускане на пенсия за ОСВ,придружени с документи от тези осигурители,провокирали Директора на ТП на НОИ С. град да сезира органите на досъдебното производство и било образувано пр.пр.№ 25488/2015г на СРП.Същевременно с разпореждане №560827/210/30.09.2016г на длъжностно лице по ПО в ТП на НОИ С. град- стр.78 въз основа на посочените нередовности от външна страна на представените със заявлението документи не бил зачетен осигурителния стаж на Т. в ЖП Завод –С. в периода 01.05.1975-01.03.1987г,стажът в ДФ Стноймашинженеринг – СМИ Строймашремонт в периода 01.03.1987-28.04.1990 ,22.03.1994-31.12.1994г и 01.01.1996-31.12.1996г.Въз основа на несъответствията от външна страна в документите,както и наличието на осигурителен стаж като самоосигуряващо се лице в периода 01.01.1996-31.12.1996г в ЕТ З. Т.- В.,както и за периода 01.07.1999-30.09.2000г,длъжностното лице ПО е отказало да отпусне пенсия за ОСВ на осн. Чл.68 ал.1-2 вр. § 4 ал.1 от ПЗР на КСО .Същото ѝ е връчено на 07.03.2018г ,като с жалба от 29.03.2018г Т. оспорила разпореждането по административен ред,Директорът на ТП на НОИ С. град дълго време не изпълнявал задължението си по закон да се произнесе по жалбата,като в това време събирал допълнителни доказателства- от работодателите на Т.- П. АД и Н. България АД изискал документите за назначаването и освобождаването ѝ,а също така и приложените автобиографии.Очевидно органът чакал произнасянето на прокуратурата по подадения от него сигнал,поради което и се наложило Т. да се обърне към съда,който с определение от 03.11.2020г задължил директора на ТП на НОИ С. град да се произнесе по жалбата.Именно в изпълнение на това определение/ стр.114-115/ е постановено оспореното понастоящем решение № 2153-21-12/20.01.2021г.,с което отхвърлил жалбата.Процесното решение е връчено на жалбоподателя на 09,02,2021.Жалбата срещу него е депозирана на 16,02,2021,поради което е и допустима.

Административен Съд С. – град, III отделение, 13 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

Съдът е сезиран от надлежна страна - адресат на индивидуалния административен акт, с който се засягат нейни законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

В рамките на съдебното производство по молба на ответника бяха събрани писмени доказателства-постановление от СГП от 02.03.2021г за прекратяване на досъдебно производство № 42/2020г,потвърдено с определение от 12.05.2021г на САС,НО,IV въззивен състав,писмо изх.№ 1029-21-5866/25.05.2021г на ТП на НОИ К. – отдел ООА,видно от който за З. Т. от осигурител ДФ С. за периоди от м.03.1987 до

м.04.1990,от м.03.1994 до м.12.1994 и от м.01.1996 до м.12.1996г липсва информация,поради което и искания образец за осигурителен стаж не може да се издаде,а също така и удостоверение №48/07.07.2021г на ГУМ Д. Е.,видно от което З. Т. е работила в дружеството в периода 01.07.1983 до 12.06.1989г .Всички тези документи са събрани в откритото в с.з. на 13.04.2021г производство по реда на чл.193 от ГПК досежно УП-30№ 54-3/07.02.1997г ,издадено от ДФ Строймашининженеринг-СМИ Строймашремонт,удостоверение № УП-2№ 54-2/07.02.1997г ,издадени от ДФ С.-СМИ Строймашремонт и трудова книжка № 949/01.05.1975г от Ж.-Г. Д..Според настоящият съдебен състав производството по оспорване на посочените документи е успешно проведено поради следните причини: на първо място се установи,че в периода 01.07.1983 до 12.06.1989г З. Т. е работила по трудово правоотношение в ГУМ Д. Е..Също така от представената от самата Т. в административното производство заверена осигурителна книжка се установява,че същата се е осигурявала като самоосигуряващо се лице в периода м.01-м.12.1996г,поради което и УП-30/№54-3 /07.02.1997г очевидно удостоверява невярно обстоятелство.Също така от мотивите на постановление от СГП от 02.03.2021г за прекратяване на досъдебно производство № 42/2020г,потвърдено с определение от 12.05.2021г на САС,НО,IV въззивен състав се установява,че в рамките на досъдебното производство е назначена съдебно графологична експертиза,спораде заключението на която подписите за Ръководител от името на И.Р. в удостоверения УП-2 и УП-3,изд. От ДФ С. не са положени от И. Р. Р..Също така е установено,че подписите в посочените удостоверения от името на гл.счетоводител Е.В.,изготвил В. И. не са положени от тези лица,а също така не е установено кои лица действително са заемали длъжностите ръководител,гл. Счетоводител в ДФ С.,като същевременно законен представител на този осигурител съгл. Регистърното решение на СГС от 13.08.1990г е Д. Р. К.,който не е подписвал нито едно от инкриминираните удостоверения.Очевидно е,че удостоверенията са били изготвяни от неизвестно лице,като лицата ,които са се ползвали от тях са ги вземали от офис на [улица] в [населено място],където свидетеля Щ. Щ. е работил и като изпълнителен директор в Булевропроджект АД,а същевременно е бил депутат и от Д. в периода 2013-2015г.В рамките на досъдебното производство е приобщена докладна записка от синдика Г.Х. от 07.04.1997г,видно от която голяма част ото архива на ДФ С. е предадена на Вторични суровини от наемател на помещенията.Самият Х. като свидетел посочва,че целият архив на фирмата е изгорен от неизвестен извършител. Съдът като съобрази,че в рамките на производството е представено писмо изх.№ 5531-09-1424/2/19.05.2021г на Началник отдел Обединен осигурителен архив на НОИ,съгласно което Т. не фигурира в приетата и съхранявана разплащателна документация на ДФ Строймашинженеренг за отразените периоди в представения образец на УП-3,а също така и удостоверение № 48/07.07.2021г на ГУМ Д. Е.,сочещо,че в периода 01.03.1987г -12.06.1989г жалбоподателката е работила в това дружество,а също така и представената от нея заверена осигурителна книжка като самоосигуряващо се лице в периода м.01-12.1996г,то следва извода,че са налице несъответствия с вписаните обстоятелства в представените от нея документи от ДФ С.-СМИ Строймашремонт. Обективизираните в постановлението за прекратяване на досъдебното производство обстоятелства водят на извода,че извън установения ред за документиране в началото на 1997г на лице на име Щ. Щ. е предоставена възможността да издава подобен вид удостоверения,без да има представителна власт за това.Очевидно е,че с оглед изводите на прокурора и правомощията на

прокуратурата по чл.127 от Конституцията досъдебното производство по този случай е прекратено,но изводите на последния,съчетани с заключенията на съдебно графологическите експертизи сочат нееднозначно,че удостоверенията са неавтентични-същите са съставени подписани от лица,които нямат представителна власт,поради което и по същество представляват неистински документи.В мотивите на постановлението на прокурора се съдържат достатъчно факти за начина на невярното документиране,причините за това и ефекта,който се е търсил ,за да бъде постигнат.По отношение на трудова книжка № 949/01.05.1975г,издадена от ЖП Завод Г. Д. ,настоящият състав също така намира,че удостоверените в нея обстоятелства пораждаат множество въпроси- на първо място от приетото по делото свидетелство за зрелост и квалификация № 006226/30.06.1975г Т. е била ученичка до 25.06.1975г,поради което и началната дата на започване на работа в ЖП завод Г. Д. -01.05.1975г очевидно е невъзможно да се осъществило на практика.В периода 1975-1987г в трудовата книжка стажът в посочения осигурител е оформена с печат с абревиатура М.Т.С.,която е на Министерство на транспорта и съобщенията,което не съответства на обективната действителност- с указ № 236/12.03.1966г ДВ бр.21/1966г М. се разделя на две министерства- -Министерство на транспорта и Министерство на съобщенията,като обединяването им става едва с решение на НС от 21.12.1999г- ДВ бр.112/1999г.В саата трудова книжка като основание за прекратяването на трудовото правоотношение към дата 01.03.1987г е вписано чл.29 б. А от КТ,като не е съобразено обстоятелството,че считано от 01.04.1986г -§4 от ЗР на КТ/1986/ чл.29 от КТ от 1951г е отменен и не е действаща разпоредба към март 1987г.В същата трудова книжка е отразен и стаж като бояджия в СО Вагоностроене з апериода 01.03.1987-31.12.1988г и преназначаване от 01.01.1989г в ДФ Транстехника СО Вагоностроене до 28.04.1990г.Към посочената дата на преназначаване – 01.01.1989г ДФ Транстехника не е била създадена-това става с решение на СГС № 27/25.04.1989г на осн. Чл.11 ал.2 от Указ № 56 и е обнародвано в ДВ бр.40/26.05.1989г. Съгласно Р.№ 50/1989г от обнародването в ДВ на решението за регистриране на фирмата СО Вагоностроене- С. прекратява дейността си.Тъй като в трудовата книжка са отразени осигурителен стаж на Т. преди създаване на ДФ Транстехника,то същата се явява и нередовен документ за установяване на трудов стаж за конкретния период.Въз основа на всичко изложено по горе съдът намира,че оспорването истинността на документите,посочени по горе по реда на чл.193 от ГПК от страна на ответника е успешно и същите следва да се изключат от доказателствения материал по делото.

При така изяснената фактическа обстановка съдът прави и своите правни изводи: Съгласно нормата на чл. 40, ал. 1 от НПОС осигурителният стаж се установява с трудови, служебни и осигурителни книжки, с документ по утвърден образец, издаден от осигурителя и с данните по чл. 5, ал. 4 от КСО, а според ал. 3 на същия член, документите по ал. 1 се издават въз основа на изплащателните ведомости, други разходооправдателни документи и договори за възлагане на труд. Следователно първичният документ, в който се съдържат данните за осигурителния стаж на лицето, са изплащателните ведомости, а трудовите, служебни и осигурителни книжки са вторичен документ, който отразява вече направените записвания в изплащателните ведомости, и затова записванията в книжката (от посочения вид) трябва да съответстват на записванията в изплащателните ведомости. При несъответствие между записванията в изплащателните ведомости от една страна, а от друга - в трудовата, служебна или осигурителна книжка на лицето за един и същи период,

меродавно е записването в изплащателните ведомости, а не обратното. Съгласно изводите на съда за неистинност на документите ,представени от Т. ,а именно УП-30№ 54-3/07.02.1997г ,издадено от ДФ Строймашининженеринг- СМИ Строймашремонт,удостоверение № УП-2№ 54-2/07.02.1997г ,издадени от ДФ С.-СМИ Строймашремонт и трудова книжка № 949/01.05.1975г от Ж.-Г. Д. и удостоверения в тях осигурителен стаж- в ЖП Завод –С. в периода 01.05.1975-01.03.1987г,стажът в ДФ Стноймашинженеринг – СМИ Строймашремонт в периода 01.03.1987-28.04.1990 ,22.03.1994-31.12.1994г и 01.01.1996-31.12.1996г,то правилно на осн. Чл.68 ал.1-2 вр. §4 ал.1 от ПЗР на КСО осигурителния орган е приел,че не са налице предпоставките за доказан осигурителен стаж за отпускане на пенсия за ОСВ на посоченото от жалбоподателя основание.Същата няма пречка след приключване на настоящето производство да окомплектова документите си ,доказващи реално положения от нея осигурителен стаж и отново да подаде заявление пред ТП на НОИ за отпускане на пенсия за ОСВ.

Съгласно чл. 142, ал. 1 от АПК, съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. Ето защо и оспореният административен акт е постановен в съответствие със действащия към момента на съставянето му закон.

По изложените съображения съдът намира, че оспореният акт е постановен от компетентен орган, в предписаната от закона форма и при съответствие с действащите материално-правни разпоредби и целта на закона, поради което следва жалбата срещу него да се отхвърли като неоснователна.

С оглед на горното основателна се явява и претенцията за разноски на ответника с оглед разпоредбата на чл.143 от АПК вр.чл.78 ГПК вр. чл.24 от НзПрП ,поради което и ще следва да се присъди сумата от 150 лв- юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. – град, III отделение, 13 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на З. Г. Т.,ЕГН: [ЕГН] с адрес: [населено място], бул.А..И. Ест.Г. ,№26,ет.3,ап.8 чрез адв. Р. срещу решение № 2153-21-12/20,01,2021год на Директора на ТП на НОИ-С. град,с което е отхвърлена жалбата й против разпореждане № 560827/210/30.09.2016г на ръководителя на ПО,с което е отказано отпускането на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст.

ОСЪЖДА З. Г. Т.,ЕГН: [ЕГН] с адрес: [населено място], бул.А..И. Ест.Г. ,№26,ет.3,ап.8 чрез адв. Р. да заплати на Директора на ТП на НОИ-С. град сумата от 150 лв разноски в производството.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.

СЪДИЯ: